

[Maigaard.]

ter i det danske samfund for at føre en fremskridtslinje igennem, en linje for lighed, det er netop om enhedsskolen, den 9-årige, om mesterlærens afskaffelse, om de 16—19-åriges uddannelsessystem til alle.

Derfor tror jeg ikke, at der hverken politisk eller økonomisk for slet ikke at tale om støtten ude i befolkningen — det er jo ikke det, man siger på arbejdspladserne, det med den 12-årige enhedsskole — er baggrund for en 12-årig enhedsskole, heller ikke, fordi jeg mener, at tiden er ved at løbe fra disse lange grunduddannelser. Det er et mere livslangt system, vi skal tænke i, det er et livslangt system, vi skal investere vores interesse i.

Derfor ville jeg gerne bede hr. Freddy Madsen om dels at forklare én gang til det dér med eksamen, dels at gøre rede for, hvornår den dag oprinder, da man forestiller sig, at den 12-årige enhedsskole skal indføres.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg vil gerne takke forslagsstillerne for klart tilsagn om ændringen med hensyn til kristendomsundervisningen. Ligeså for den imødekommehed, der var med hensyn til indholdet af formålsformuleringen.

Vi er ikke tilhængere af den såkaldte sorte hukommelsesprøve, men det er vor opfattelse, at det må være den enkelte elevs ret at få lov til at få opnåede færdigheder dokumenteret, før han forlader den danske folkeskole.

En udvikling af den nuværende prøveform med statskontrollerede prøver og mindst én uvildig censor er efter vor opfattelse ikke bare den retfærdigste løsning for eleverne, men også den mest demokratiske. Jeg kan slet ikke forstå hr. Maigaards bemærkning om, at det er en politisk handling at give eleverne lejlighed til at få denne dokumentation, altså at man begrundet eksamens afskaffelse med, at det er en politisk affære. Jeg vil sige tværtimod. Det kan blive en politisk affære at forhindre, at eleverne får ret til at dokumentere deres ståsted.

Vi ved jo alle, ligegyldigt hvordan vi formulerer det med børnene, at har vi med børn at gøre og skal behandle dem retfæ-

digt, må vi behandle dem forskelligt, for de er forskellige.

§ 8 er jeg bange for, sådan som den er formuleret med to sideløbende kurser. Niveaudeling har ikke været nævnt, men det er meget væsentligt, at disse to kurser får mulighed for forskelligt indhold og forskelligt omfang, ellers tilgodeser vi ikke elevernes interesser.

De mindre skoler skal bevares, og jeg var meget glad for den bemærkning, som undervisningsministeren gjorde desangående.

Kristendomsundervisningen mener vi ikke har fået en central placering, og vi vil i udvalget foreslå, at man går op med undervisningen som en mulighed i samtlige klasser undtagen i 7., hvor den kan overgå til konfirmationsforberedelsen.

Styrkelsen af faget dansk bør også forekomme.

Der har været talt meget i vort parti om seksualundervisningen. Kristeligt folkeparti er ikke imod seksualundervisning i folkeskolen, men vi er imod, at forældrene og børnene skal tvinges til at modtage den. Lige så vel som kristendomsundervisningen er frivillig, må det være frivilligt for eleverne, om de vil modtage seksualundervisningen. Vi kunne ønske os, at det blev sammenlagt med et fællesfag, vi kunne kalde for familiekundskab, hvor det kunne indgå sammen med f. eks. personlig hygiejne og læren om sundhedsfarlige stoffer, barnepleje og økonomi.

Må jeg sluttelig sige, at jeg er enig med Danmarks Lærereforenings formand i, at der nu snart må komme en afklaring med hensyn til folkeskolen. Men så vil jeg også sige så stærkt, som jeg kan: uden penge ingen ny skolelov, for så ødelægger vi den danske folkeskole. Derfor var jeg meget positiv over for de tanker, der blev fremsat af undervisningsministeren om, at vi nu skal diskutere sagen igennem også i det kommende år, grundigt undersøge resultaterne af de forsøg, der er gjort ved de skoler, hvor man har anvendt § 21. Så tror jeg, vi meget bedre om et års tid virkelig kan klare en ny skolereform.

Freddy Madsen (DKP):

Det er blot et par bemærkninger til hr. Maigaard, som er faldet i forundring over,